

Самолетът на командира на 80th FS

Един от двуместните F-16D на 8th FW

„Съдбата обича смелите“ Кунсан в Южна Корея

80-а иае, която е от състава на 7-а Въздушна армия на ВВС на Тихоокеанското командване на САЩ, е една от американските ескадрили, която е разположена най-близо до границата със Северна Корея в близост до район, свързан със значително международно напрежение. Докато ескалацията в посланията между лидерите на САЩ и КНДР е само риторична, то предприетите действия от двамата лидери Ким Чен Ун и Доналд Тръмп карат периодически целият свят да затаи дъх в очакване на война. 80-а иае Juvats / Headhunters („Ловци на глави“) постоянно поддържа бойната си готовност в случай, че бъде задействана да поддържа бойни операции.

80-а изстребителна авиационна ескадрила – кратка история

Изстребителната авиационна ескадрила 80th Fighter Squadron (FS) Juvats е дислоцирана в авиобаза Кунсан (Република Корея) и лети на изстребителите F-16C/D Block 40 Fighting Falcon. Командир на ескадрилата е подполковник Уилям Д. Lewd Лутмер. Заедно с 35-а ескадрила те формират 8-а оперативна група на 8-о изстребително авиокрило (Fighter Wing или FW) Wolf Pack („Вълчатата глутница“).

Ескадрилата е формирана по време на Втората световна война на 6 януари 1942 г. като 80-а „преследваща“ авиоескадрила (8th Pursuit Squadron). Ескадрилата е прехвърлена в Австралия в авиобаза Бризбейн, където получава първите си изстребителни Bell P-39 Airacobras. Става част от 8-а авиогрупа и е преименувана на 80-а изстребителна авиационна ескадрила. Първата бойна мисия е извършена на 22 юли 1942 г. от Порт Морсби, Нова Гвинея. На 26 август 1942 г. са отбелязани първите въздушни победи. В началото на 1943 г. ескадрилата се превъоръжава с Lockheed P-38 Lightning. Тези изстребителни остават на въоръжение до разформироване на ескадрилата в японската база Фукуока на 26 декември 1945 г. По време на Втората световна война пилотите от 80-а иае свалят 225 противникови самолети, а не по-малко от 24 летци от Headhunters стават асове.

На 20 януари 1947 г. ескадрилата отново

е активирана в японската авиобаза Итазука (Фукуока) и се въоръжава с изстребителни P-51 Mustang. По-късно 80-а иае получава реактивни изстребителни F-80 Shooting Star и е една от първите ескадрили, които започват бойни действия в Корейската война и първата, която използва реактивни изстребителни във военен конфликт. Ескадрилата на няколко пъти сменя дислокацията си в различни бази в Корея и Япония по време на войната.

След войната ескадрилата е базирана в Япония и се превъоръжава с F-86F Sabre и F-84G Thunderjet. През 1956 г. 80-а иае е една от първите, които преминават на F-100 Super Sabre. През 1963 г. те са заменени с Republic F-105 Thunderchief и малко по-късно през месец май 1964 г. ескадрилата се предислоцира от Итазука на Йокота. В периода 1964 г. - 1965 г. тя действа от Тайланд. По време на военния конфликт в Югоизточна Азия 80-а иае извършва 2657 бойни мисии над Северен Виетнам.

В периода 1967 г. - 1968 г. ескадрилата получава нови изстребителни F-4C Phantom и е в състава на 347-о тактическо изстребително авиокрило. Първите (E)F-4C Wild Weasel са приети през месец април 1969. На 15 февруари 1971 г. ескадрилата е прехвърлена във военновъздушната база Кунсан (тогава тя вече е в състава на 475-о тактическо изстребително авиокрило, разположено в авиобаза Мисава, Япония).

В този момент ескадрилата отново е на път да бъде разформирована (личният състав и самолетите е трябвало да бъдат включени в 35-а тактическа изстребителна авиоескадрила (TFS), разположена също в Кунсан). Процедурата е спряна от заместник-командира на Командването на тактическата авиация (Tactical Air Command) генерал-лейтенант Джей Т. Сок Робинс, който е служил преди години в ескадрилата. Така 80-а иае е подсилена с личен състав основно от 391-а тие (от състава на 475-то тактическо изстребително авиокрило (Tactical Fighter Wing или TFW), деактивирана на 28 февруари 1971 г.). На 15 март 1971 г. ескадрилата Headhunters влиза в състава на 3rd TFW, а на 16 септември 1974 г. отново е „старото“ си 8th TFW Wolf Pack.

През септември 1981 г. 80-а иае става първата извънконтинентална ескадрила,

която преминава на изстребителите F-16A/B. От 3 февруари 1992 г. ескадрилата преминава в състава на 8-а оперативна група (пряк наследник на 8th Pursuit Group). През 1987 г. 80-а иае преминава на по-новите модификации на F-16 C/D Block 30, а в началото на 2008 г. се превъоръжава с F-16 C/D Block 40, които изстребителни и сега експлоатират.

Кратка ретроспекция на наименованията Headhunters, Juvats и Conan

По време на войната, когато ескадрилата е Нова Гвинея (Порт Морсби), един от първите нейни командири (капитан Едуард Порку Краг) решава ескадрилата да се казва Headhunters („Ловци на глави“). Така, той е искал да изкаже признателността си към местните жители от Нова Гвинея, които са спасили много от свалените пилоти на изстребителите P-38. Симпатичните туземци са предали намерените летци на съюзническите сили, спасявайки ги от имперската японска армия.

Емблемата на ескадрилата също е пряко свързана с благодарността към „приятелите от джунглата“ (friends down in the jungle), като са добавени сини пилотски очила. Пречупената кост е „препратка“ към V – знакът на победата (Victory – победа) и 5-та Въздушна армия (V – римското число за 5)

Официалният девиз на ескадрилата е Audentes Fortuna Juvat (лат. най-често се превежда като Fortune favours the bold/ Съдбата обича смелите). Този девиз е взет „незаконно“ от 391-а тие (чийто състав основно преминава към 80-а тие през 1971 г.). Девизът официално е одобрен на 9 октомври 1986 г.

Другото название Juvats идва също от девиза и емблемата на 391-а тие.

Неофициалният девиз (What is good?/ Какво е добро?) е инспириран от филма Conan the Barbarian („Конан Варварина“). Цитатът е от филма – What is best in life? („Кое е най-доброто в живота?“). На този въпрос Конан отговаря Crush your enemies [...] („Смачай враговете си[...]“), правейки жест с ръцете си, наподобявайки две змии, които се гледат една друга. Този жест „Смажи ги“ сега често се използва от пилотите в еска-

F-16C, след участие в авиошоуто в авиобаза Осан през 2009 г. (Air Power Day)

Изстребител F-16C на 35th FS

– пилотите от авиобаза

дрилата...

8-о изстребително авиокрило и военновъздушна база Кунсан (Южна Корея)

8-о изстребително авиокрило (Fighter Wing или FW) е „домакинът“ на военновъздушната база Кунсан. Авиокрилото е известно като Wolf Pack, от тук и кодът WP, който е на опашките на всички изстребителни ескадрили (35-а и 80-а), влизащи в състава на авиокрилото. Мотото на 8-о изстребително авиокрило е Defend the Base, Accept Follow-On Forces, Take the Fight North („Защити авиобазата, Посрещни допълващите сили, Включи се в битката със Севера“).

Авиокрилото е основано на 10 август 1948 г. и през годините има само няколко промени на названието си, когато на 3 февруари 1992 г. е обозначено като „8-о изстребително (авиационно) крило“. 8-о ИАК взема участие във войните във Виетнам и Корея и последователно се дислоцира на няколко бази в различни държави (Япония, Южна Корея, Северна Корея, САЩ и Тайланд). От Тайланд авиокрилото се разполага на 16 септември 1974 г. в южнокорейската авиобаза Кунсан. Това фактически е само административно преместване, тъй като поема всички сили и средства на 3rd TFW в Куансан. Днес в него са отново двете летящи ескадрили, 35th TFS и 80th TFS, които са били първоначално в състава му.

Прозвището Wolf Pack („Вълчата глутница“) идва от времето, когато командир на авиокрилото е полковник Робин Олдс. Периодът е от 30 септември 1966 г. до 23 септември 1967 г., през който авиокрилото действа от летище Удон в Тайланд. Полковник Олдс е известен с операцията „Боло“, когато на 2 януари 1967 г. са били свалени седем северновиетнамски МиГ-21 без загуби за авиокрилото.

Днес авиокрилото действа от военновъздушната база Кунсан, разположена в западната част на Република Корея, на около 190 km от столицата Сеул. Първоначално летището е построено от японците през 1938 г. В периода 1945 - 1949 г. базата е била периодически използвана от САЩ, след което американските войски напускат Южна Корея. През месец юли 1950 г., малко след началото на военния конфликт, авиобазата е окупирана от силите на КНДР. На 30 септември същата година американските войски я освобождават, а от 22 август 1951 г. там е дислоцирано 3-о бомбардировъчно авиокрило, въоръжено с B-26 Invader.

След сключване на примирието до 1965

г. авиобазата се използва само периодично, когато там се разполага ескадрила от ВВС на Южна Корея, въоръжена с реактивни изстребителни F-86 Sabre. Малко след като през януари 1968 г. ВМС на Северна Корея пленяват американския кораб USS Pueblo, САЩ започват да разполагат войски в Република Корея. Така в авиобаза Кунсан последователно се дислоцират 4th TFW, от 354th TFW, 54th TFW и 3rd TFW (което се трансформира в сегашното 8th FW Wolf Pack). Днес в авиобазата има около 2700 човека (военнослужещи от ВВС и СВ на САЩ, американски цивилни и местен обслужващ персонал).

В авиобазата е разположена и 111-а иае, въоръжена с изстребителни F-16C/D Block 52, от състава на 38-а изстребителна група (Fighter Group) на ВВС на Южна Корея.

Командирът на 8th FW полковник Дейвид Г. Шумейкър описва спецификата на авиобазата по следния начин: „Железният съюз между САЩ и Република Корея се вижда във всяка наша стъпка. Тук, в авиобаза Кунсан, ние летим съвместно с 38th FG от ВВС на Южна Корея. Радваме се на дружбата помежду ни на персонално ниво, като същевременно осигуряваме колективната защита на полуострова и региона. Изразът Katchi Kapshida (We Go Together – „Ние вървим заедно“) важи на всяко ниво. Това е моята трета едногодишна ротация в авиобаза Куансан през последните 12 години и възможностите на американските и южнокорейските ВВС са нараснали за този период по експоненциална крива. Ние укрепихме нашите способности да тренираме и да се сражаваме заедно чрез ученията Red Flag в САЩ и Max Thunder и Vigilant Ace в Южна Корея. Нашата цел е една: Мир на полуострова. Поддържахме постоянна бойна готовност и ако се наложи да защитим нашите съседи и съюзници, то тогава нека Господ да е на помощ на жертвите на Wolf Pack (заб. игра на думи: Wolf Pack означава „глутницата“).

Wolf („Вълкът“) – командирът на 8-о изстребително авиокрило

Полковник Дейвид Г. Шумейкър (David G. Shoemaker) е командир на 8th FG, военновъздушна база Кунсан, Република Корея. Той е и командир на войските на САЩ в район Area VI, като под негово командване са над 7000 военносслужещи от ВВС и СВ, които са в постоянна бойна готовност.

Като командир на 8th FG той отговаря за плановите, поддръжката и изпълнението

на военни операции, противодействието на противниковата бойна авиация, преодоляване ПВО на противника и непосредствена авиационна поддръжка на войските на Корейския полуостров. 8th FG има в състава си над 2700 военносслужещи, четири групи и 13 ескадрили, включително две с изстребителни F-16. Полковник Шумейкър е непосредствено подчинен на командира на 7-а Въздушна армия и отговаря за изпълнението от 8th FG на конвенционални мисии „въздух-въздух“ и „въздух-земя“ в поддръжка на примирието и при реални бойни действия.

Полковник Дейвид Г. Шумейкър завършва през 1994 г. Военновъздушната академия на САЩ. Започва службата си на E-3 AWACS в авиобаза Тинкер (Оклахома), след което е избран да продължи обучението си в Съвместния учебен център за обучение на пилоти на реактивен самолет в авиобаза Шефърд (Тексас), последвано от приучване на F-16 в авиобаза Люк (Аризона). Заема различни длъжности като пилот на F-16, включително е заемал длъжностите началник на стандартизацията и оценяването в 8-а оперативна група, началник на операциите в 35th FS и началник на отдела по безопасност на полетите в 388th FG. По-късно е командир на 421st FS Black Widows (авиобаза Хил, Юта). Последната заемана длъжност преди сегашната е заместник-командир на 56th FG в авиобаза Люк.

Полковник Шумейкър е има налетени над 2000 часа на T-37, T-38 и F-16. Участвал е в операциите Provide Comfort, Northern Watch, Southern Watch, Iraqi Freedom и Enduring Freedom, има 100 бойни полета на F-16.

35th FS Pantons и 111th FS Tigers

Втората ескадрила от 8th FG е 35th FS Pantons, която също е въоръжена с F-16CM/DM Block 40. Тя е една от най-старите ескадрили в американските ВВС – формирана е на 12 юни 1917 г. като 35th Aerosquadron. През 1919 е разформирана, а през 1932 г. е активирана отново. През 1942 г. е прехвърлена в Тихоокеанския регион и оттогава остава там. На 15 март 1972 г. ескадрилата е дислоцирана на авиобаза Кунсан като част от 3rd TFW (по-късно 8th FG).

Третата ескадрила в авиобазата е 111th FS Tigers от ВВС на Южна Корея, която лети на изстребителни KF-16C/D Block 52. Това е най-младата южнокорейска ескадрила, която лети на F-16 – от 2006 г. 111-а иае влиза в състава на 10th FW, чийто щаб е във военно-

KF-16C на 111th FS Tigers от BBC на Южна Корея (ROKAF)

В учението Vigilant ACE 2018 участва и 6 F-35A на USAF от авиобазата Hill

въздушната база Суйон. Носейки прозвището „тигри“, пилотите от ескадрилата правят същите жестове с ръцете си, каквито може да се видят в Европа по време на NATO Tiger Meet. Ескадрилата действа „рамо до рамо“ с американските. Същата база, същата писта, но различни мисии.

Напрегната работа в щабове, напрегната дейност в авиобазата

С постоянно стоящата заплаха от Севера и максимално реална като такава, авиобазата е изключително активна и е в постоянна висока бойна готовност. Това означава редовни тренировъчни полети всеки ден и участие в многобройни учения, фокусирайки се върху основната мисия на авиокрилото – „Защити авиобазата, Посрещни допълващите сили, Включи се в битката със Севера“.

Само през 2017 г., без да се претендира, че списъкът е изчерпателен, 80th FS Juvats е участвала в следните учения:

- Buddy Wing 17-3 (шест F-16 от южнокорейската авиобаза Сеосан, 27-31 март 2017 г.);
- Max Thunder 2017 (второто по големина въздушно учение на Корейския полуостров / подобно на Red Flag/, в което участват над 80 самолета от BBC на САЩ и Република Корея, 17-28 април 2017 г.);
- Beverly Pack 17-2, (учение за проверка на бойната готовност, изпълняват се задачи максимално близки до тези при война, март);
- Red Flag Alaska 17-3 (27 юли - 11 август 2017 г.);
- Beverly Pack 17-3 (август 2017 г.);
- Buddy Wing 17-6 (с F-16C от авиобаза Chungju, септември 2017 г.);
- Beverly Pack 18-1 (октомври 2017 г.);
- Vigilant ACE 2018 (най-голямото съвместно учение между BBC на САЩ и Южна Корея с участието на 230 самолета, 4-8 декември 2017 г.).

Освен интензивното летене и участие в многобройни учения, ескадрилата е изправена пред предизвикателството на непрекъснато променящ се личен състав. Военнослужещите, жени и мъже, идват без семействата си за едногодишна ротация. Това означава, че много хора постоянно си отиват и идват, запознават се с авиобазата, нейните особености и темпа на операции.

Учението Buddy Wing

Съюзът между САЩ и Република Корея е редовно на показ по време на ученията Buddy Wing (приятелско крило). По време на едноседмичното учение BBC на двете страни разменят идеи, техники, знания и т.н., действайки заедно от базите. Чрез съвмест-

ни тренировки, започвайки от планирането до полетите и разборите след тях, непрекъснато се усъвършенства оперативната съвместимост и се усилва сплотеността чрез ученията Buddy Wing.

Ученията Buddy Wing включват от 4 до 6 изстребителя от BBC на САЩ, действащи от бази на южнокорейските BBC и обратно. При последното учение Buddy Wing17-6, проведено през септември 2017 г., южнокорейски изстребители F-16C от 19th FW (авиобаза Чунгу) действаха в продължение на седмица от авиобаза Кунсан, съвместно с американските си колеги.

Учението Vigilant ACE 2018

Проведеното в периода 2-8 декември 2017 г. учение Vigilant ACE (Air Component Exercise) 2018, отбеляза участието за първи път на изстребители пето поколение F-35A от американските BBC в учение за проверка на бойната готовност, проведено в Тихоокеанския регион.

Мащабното едноседмично учение, провеждано едновременно от осем южнокорейски и американски бази, цели да се подобри оперативната съвместимост чрез обединени и съвместни учебно-бойни полети.

Освен обичайно участващите в учението американски и южнокорейски самолети (F-16, A-10, F-15, F-5E, FA-50 и т.н.), BBC и BMC на САЩ включиха голям брой допълнителни изстребители:

- 18 x F-16C/D от 35th FS (WW) в авиобаза Осан;
- 6 x F-35A от 34th FS (HL) в авиобаза Кунсан;
- 6 x F-22A от 90th FS (AK) в авиобаза Гуангджу;
- 18 x F-15C/D от 67th FS (ZZ) в авиобаза Гуангджу;
- 5 x EA-18G от военноморската ескадрила VAQ-134 в авиобаза Осан.

В авиобаза Кунсан бяха прехвърлени също изстребители пето поколение от ескадрилата VMFA-121 на КМП, на които се демонстрира бързо дозареждане и подкачане на въоръжение за следваща задача.

Бъдещето

Докато няма промяна на режима на Север, 80th FS Juvats (а и цялото авиокрило Wolf Pack) най-вероятно ще остане на полуострова. Те ще действат от авиобаза Кунсан и ще се готвят за конфликт, който всеки се надява да не се случи.

Полк. Шумейкър: „Вглеждайки се в бъдещето, нашият фокус остава твърдо върху мисията ни. За нас нещата не стават по-прости. Ние знаем за заплахата от север и нашата основна мисия е „Включи се в битката със Севера“. И всеки от нашите военнотружещи от BBC тук изпълнява своята мисия: тиловаците, които поддържат базата да действа;

нашите техници, които работят денонощно в екстремални условия на времето, поддържат в изправност и в състояние на боеготовности на авиационната техника, нашите пилоти, които са в постоянна бойна готовност... целият личен състав от авиокрилото изпълнява своите задачи ежедневно пред лицето на реална заплаха, намираща се на север само на няколко мили разстояние. И ако се наложи в бъдеще, ние оставаме в готовност да поддържаме бойните операции, когато ни бъде заповядано. Това означава да летим с нашите (южно) корейски партньори и да участваме в учения, целящи да придобием увереността, че във всеки един момент сме готови да отидем на война като високоподготвени и ефективни бойни сили. Това означава също да се интегрираме с останалите наши сили в региона, както това стана с включването на изстребители пето поколение в учението Vigilant Ace 17. Ние изпълняваме същата мисия, но по много по-целенасочен начин.“

„8th FW носи гордо своето наследство – славния Wolf Pack на Робин Олдс. Wolf Pack е най-стегнатата и смъртоносна бойна част от BBC на САЩ, а личният състав от авиокрилото е изключително подготвен. Успоредно с продължаващите дипломатически усилия за намаляване на напрежението в региона, ние възприемаме много сериозно нашата отговорност да осигурим на цивилното ръководство военни опции за избор. Аз съм горд да бъда „Вълкът“ за моите подчинени. Ние летим на едни от най-добрите изстребители в света с възможности за изпълнение на широк кръг от мисии. F-16 е „работният кон“ не само за нас, но и за много BBC по света, включително и на Военновъздушните сили на Република Корея. Независимо, че сме свидетели на включването в ученията на Полуострова на изстребители пето поколение, F-16 ще бъде на първа линия тук заедно с южнокорейските BBC още много години.“

Наличието на военни опции от страна на американските ВС е задължително условие за Южна Корея, за САЩ и фактически за целия свят. Никой не знае как ще се развие от тук нататък ситуацията. ООН неколккратно заявява, че сегашната ситуация е най-напрегната и заплашва мира и сигурността на целия свят.

Може би едно от най-добрите решения е предложено в Twitter от Йоко Уилинк (Jocko Willink): „Пуснете в Северна Корея мобилни апарати iPhone за 25 милиона долара и осигурете чрез спътници безплатен WiFi.“

Благодарност:

Авторите благодарят на полк. Дейвид Г. Шумейкър, кап. Крис Меснард, лейтенант Британи Къри и г-жа Ми Чанг за съдействието, оказано по време на посещенията в авиобазата.

Специално за сп. „Клуб КРИЛЕ“:
Stefan Goossens/4Aviation,
превод Николай ДИМОВ